

[Tholstrup.]

Arbejdet i de fleste Tilfælde mere vil være et Levebrød end et Kald, og som derfor lettere bliver Offer for Diktater fra de magt-havende Embedsmænd, kort sagt Ensretning.

Vi er imod et statsdirigeret Idrætsliv og den deraf affødte Bureaukratisme og, hvad værre er, Nepotisme. Vi er imod, at Staten iværksætter og fremmer Spillelidenskaben og bagefter udnytter denne Last økonomisk. Man kan gætte paa, hvad en Sartre eller Soya vilde kalde en saadan økonomisk Udnyttelse af Lidenskaber. Vi er imod dette Spild af Arbejdskraft og Spild af den paa andre Omraader saa haardt tiltrængte fremmede Valuta.

Vi er derfor enige med Venstres idealistisk indstillede forhenværende Minister Per Federspiel, da han udtalte, at hvis Idrætten savnede Penge, saa maatte den selv skaffe sig dem. Ved at overlade til Idrætten selv at klare Problemet og ved at give den Ret til Iværksættelse af sin egen Tipstjeneste, selvfølgelig i begrænset Omfang, paa samme Maade som andre Bevillinger gives, men saaledes at alle Pengene gaar til Idrætten, kan Spillet begrænses til en Brøkdæl.

Da vi muligvis ikke kommer med i Udvalget, anser jeg det for nødvendigt allerede nu at bebude de Ændringsforslag, som vi eventuelt vil fremsætte ved anden Behandling.

Hvis Ondet ikke kan undgaas, kunde vi tænke os, at det eventuelt blev Undervisningsministeren, som dette Lovforslag blev underlagt, i Stedet for Finansministeren.

I § 1 vilde vi stryge sidste Linie om 20 pCt.s Afgiften og i Stedet tilføje: „Ministerens fastsætter i Samraad med Rigsdagens Finansudvalg Maksimum for Tipningens aarlige Bruttoomsætning.“

I § 2, Stk. 1, ønsker vi 5 Aar i Stedet for 10 Aar.

§ 3, Stk. 1, ændres saaledes, at de 3 nævnte Idrætsorganisationer faar lige Ret til Tegning af hver en Trediedel af Aktierne. Staten faar altsaa ingen Andel, og Aktiekapitalens Størrelse maa de interesserede Organisationer selv bestemme.

De i Stk. 2 nævnte 2 Medlemmer fra Skattevæsenet og Finansministeriet udgaar.

Stk. 3 udgaar.

Stk. 4 og Stk. 5 hører vel nærmere hjemme i Aktieselskabets Vedtægter.

§ 5 udgaar.

I § 6 udgaar Stk. 1 og 2, som omhandler dels en 15 pCt.s Afgift af Gevinsten, og dels hvorledes denne Afgift deles.

Kun Stk. 3 bevares med Indholdet: „Gevinsterne er fritaget for Indkomstskat til Stat og Kommune.“

§ 7 udgaar.

§ 9 bør egentlig ogsaa udgaa — det er Bestemmelsen om, at Børn under 18 Aar ikke skal have Lov til at spille — og burde maaske netop udgaa, fordi den kan gøre meget mere Skade end Gavn, for netop det, at det er forbudt, gør det meget mere tillokkende for dem, og saa faar vi dem til at blive de allerivrigste Spillere fra den Dag, de er fyldt 18 Aar, hvis det virkelig er lykkedes at holde dem borte fra Spillet indtil det 18de Aar. Denne Paragraf bør derfor absolut helt udgaa.

I § 10, Stk. 1, udgaar de sidste 6 Ord „Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar.“ Det er nok, at der gives Bøde for Overtrædelse; vi har Fængselsstraffe nok i dette Land, og vi bryder os ikke om at faa flere ind mellem Tremmerne end højst nødvendigt.

Stk. 2 i samme Paragraf udgaar.

I § 12 ændres 2den Linie til: „de dermed forbundne Udgifter afholdes af Selskabet“.

Under Forudsætning af Tilslutning til disse Ændringer kan vi medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Skov Jørgensen: Rigsdagen har bevilget saa betydelige Beløb til Gavn for de yngste og ældste Aldersklasser her i Landet, at det maa være paa Tide ogsaa at beskæftige sig med Ungdommens Problemer. Blandt disse er Fritidens rette Brug et, der trænger sig paa. De sidste Aartier har gjort Fritiden til en af de væsentligste karakterdannende Faktorer i Ungdommens Udvikling.

Blandt Fritidsbeskæftigelserne har Idrætten, som der ogsaa her i Dag er givet Udtryk for, berettiget Krav paa vor Bevaagenhed af 3 Grunde: den har vist sig egnet til at samle store Dele af Ungdommen, den forener Muligheden for Rekreation og sund Udvikling, den giver ikke blot til Legemet, men i rigt Maal til Sind og Karakter. Derfor har Idrætten Krav paa at faa Kaar, der svarer til dens Betydning for Folkeopdragelsen. Det har den efter min Opfattelse ikke i Dag.

Jeg skal ikke redegøre for de Krav, Idrætten stiller til Foreningernes Økonomi, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har været inde derpaa. Jeg skal blot som Illustration nævne de ydre Rammer: Bold- og Atletikbaner, Svømmebassiner og Redskaber, Ledere og Instruktører, det vil sige Leder- og Træneruddannelse, og Sundhedskontrol, maaske en paa Frivillighedens